

Голові конкурсної комісії
на заміщення посади
директора Івано-Франківського
Центру сучасного мистецтва

Заява

Я, Звіжинський Анатолій Євгенович, прошу допустити мене до участі в конкурсі на заміщення посади директора ЦСМ.

Даю згоду на обробку моїх персональних даних відповідно до Закону України про захист персональних даних.

22.07.2016

Звіжинський Анатолій

Мотиваційний лист

Займаючись сучасним мистецтвом вже понад два десятиліття в різних формах (як художник, критик, куратор) ще більше переконуюсь в необхідності його популяризації та пропаганді у нашій країні та в Івано-Франківську зокрема.

Навіщо ЦСМ жителям міста? Хіба не достатньо народних домів, хорів та оркестрів разом з тріо бандуристок? У ХХІ столітті в епоху глобалізаційних зсувів та комунікаційних революцій подібна постановка питання видається архаїзмом. Але чи справді жителям провінційного містечка, котрі добре знають як лаяти владу, дороги і гру збірної з футболу, є цікавими вектори розвитку та перспективи впровадження мистецьких інновацій в місті, де не кожен знає місце знаходження художнього музею, театру, філармонії чи того ж народного дому?

Справді, мистецтво не вирішує побутових проблем. Воно навіть не формулює відповідей на запитання, котрі інколи ставить перед допитливим глядачем. Але там де мистецтво функціонує повнокровно, не існує збочень з візуальною рекламою чи музичним репертуаром в каварнях та громадському транспорті. Це дурнички, але вони важливі у побуті кожного. Завдяки відкритій публічній діяльності вдалося активізувати мистецький процес в місті за останній рік-два. Зрештою, мережа подібних інституцій, що рано чи пізно з'являться і в інших містах – це єдиний подальший шлях розвитку міжмистецьких комунікацій, замість тих що лишилися нам у спадок від совка. В Івано-Франківську вже понад двадцять років виникали спроби у різний спосіб легалізувати поняття сучасне мистецтво. Можна пригадати «Імпрези», «С'обекти», альманах «Кінець кінцем», галерею «Маргінеси», проект «Порто Франко»... В 1999 році вперше в Україні розпочалася спроба створити муніципальний ЦСМ. Формально проіснувавши 2-3 роки і провівши декілька цікавих акцій центр зник з поля зору. Зрештою, зусилля франківських ентузіастів увінчалися успіхом. Згідно рішення сесії міської ради від 26.02.2013 р. в місті створено комунальний заклад «Івано-Франківський Центр сучасного мистецтва». Унікальність ситуації полягає ще й в тому, що наразі в країні це перший муніципальний ЦСМ досвід котрого може стати затребуваним при створенні мережі таких закладів. Першою несподіванкою роботи ЦСМ було створення колекції робіт сучасного мистецтва івано-франківських (і не тільки) художників. З одного боку це декларація про наміри і окреслення кола потенційних партнерів, з іншого формування колекції слугуватиме основою для створення в майбутньому повноцінного музею сучасного мистецтва, що свідчитиме про серйозність та далекоглядність намірів. Поки що, це подаровані художниками роботи, але на далі потрібно відродити традицію закупівель робіт для колекції якщо не за державні кошти то за пожертви добровольців. Або і так, і так.

І, як не парадоксально, подальша робота ЦСМ це спрямування на розвиток індивідуальних свобод кожного. Інституція – система, що базується на принципах покарання і винагород. Але будь-яка система недосконала апріорі. А

митці – виразники людської свободи і вишуканості смаків, бо мистецька безкарність, мистецька вседозволеність дозволяє наблизитися до таємниці розуміння акту творення. Не протистояти художнику, а створити комунікаційну платформу, не заперечувати чи забороняти, а інтерпретувати та пояснювати, не гальмувати і виправляти, а динамізувати і довіряти. З'ява нових імен, утвердження авторитету вже знаних, популяризація творчості місцевих художників в Україні – одне із завдань такої інституції.

Через налагодження та інтенсифікацію культурних обмінів, пропаганду творчості місцевих художників та поглиблення комунікацій художник – глядач ЦСМ створює умови для перетворення міста у майданчик для творчих експериментів, лабораторій, можливостей інтелектуального розвитку та самовираження, а отже для виникнення мистецької напруги і поверненню місту статусу «феноменального».

Три роки послідовної та цілеспрямованої роботи ЦСМ, навіть в ці економічно несприятливі часи, демонструють активізацію мистецьких процесів у місті, з'яву нових імен та інтерес до міста ззовні — цьогорічні “Карпатський простір” та “ПортоФранко ГогольФест” наочні приклади. Отже, стратегія обрана центром показує новітні варіанти розвитку урбаністичної культури. Продовжувати втілювати розпочате буде логічним для подальшого розвитку сучасного мистецтва. Досліджувати набуте і пропагувати нове, через культуру творити громадянське суспільство й торувати шляхи до європейських проєктів, усе це підтвердить серйозність подальших намірів.